

Elegía eterna

[ə.lə.'ʒi.ə ə.'tər.nə]

Elegy eternal

Text by *Apel·les Mestres* (1854-1936)

Set by *Enrique Granados y Campiña* (1867-1916)

El	papalló	no	li	ha	dit	mai:
[əl	pə.pə.'ko	no	li_	a:	ðid	maj]
The	butterfly	no	to-her	has	said	never:

(The butterfly has never told her:)

no gosa revelar-li son mal;
però glateix d'amor per una rosa
que idolatra a la brisa matinal.

La brisa matinal enamorada
per la boira es desviu
i la boira perduda i afollada,
decandint-se d'amor, adora el riu. Ah!

Mes, ai!, el riu enjogassat fugia,
enjogassat, de penyal en penyal.
La boira enamorada el riu seguia,
i a la boira la brisa matinal.

En tant, veient-se abandonada i sola,
s'ha desfullat la flor,
i al damunt d'aquell tronc sense corol·la
s'atura el papalló, clou l'ala, i mor. Ah!

The entire text to this title with the complete
IPA transcription and translation is available for download.

Thank you!

